

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2010 r. — Hiszpania przeciwko Komisji**(Sprawa T-67/10)**

(2010/C 100/88)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania strony skarżącej**

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 9827 wersja ostateczna z dnia 10 grudnia 2009 r. dotyczącej stosowania korekt finansowych Sekcji Orientacji EFOGR w ramach programu operacyjnego CCI 2000.ES.16.1.PO.007 (Hiszpania, Kastylija i León) w ramach działania poprawa przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, oraz

— obciążenie pozwanej instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Królestwo Hiszpanii podnosi dwa zarzuty, ze względu na które należy stwierdzić nieważność decyzji:

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia polegającego na niewłaściwym zastosowaniu art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999⁽¹⁾, z uwagi na to, że nie istniały nieprawidłowości uzasadniające korektę finansową dokonaną przez Komisję, jako że organy hiszpańskie systematycznie przeprowadzały kontrole spełnienia warunków przyznania subwencji przewidzianych w art. 26 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999⁽²⁾ przed ich przyznaniem. Ponadto, wbrew temu, co utrzymuje Komisja w zaskarżonej decyzji, plan kontroli przyjęty przez organy hiszpańskie po kontroli dokonanej na miejscu nie miał na celu uzupełnienia a posteriori braku przeprowadzenia kontroli, lecz tylko zmierzał do sprawdzenia ich skuteczności.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności ustanowionej w samym art. 39 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 w związku z wytycznymi dotyczącymi zasad, kryteriów oraz klucza podziału stosowanego przez służby Komisji przy ustalaniu korekty finansowej określonej w art.

39 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999⁽³⁾, ponieważ, w przypadku gdy istniałyby nieprawidłowości stwierdzone przez Komisję, czemu zaprzecza skarżące państwo, stanowiłyby one tylko podstawę dla dokonania korekty finansowej w wysokości odpowiadającej szkodzie wyrządzonej funduszom unijnym, a tym samym niższej niż 5 %, tego, co postanowiono.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, s. 1; wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 14 t. 1, s. 31)

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz. U. L 160 z 26.6.1999, s. 80; wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 3 t. 25, s. 391).

(³) Pismo C(2001) 476 z dnia 2 marca 2001 r.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2010 r. — Sphere Time przeciwko OHIM — Punch (zegarki)**(Sprawa T-68/10)**

(2010/C 100/89)

*Język skargi: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Sphere Time société anonyme (Windhof, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat C. Jäger)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Punch, société par actions simplifiée (Nicea, Francja)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 grudnia 2009 r. w sprawie R 1130/2008-3 oraz nakazanie OHIM potwierdzenia ważności zakwestionowanego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego; i

— obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania oraz zasądzenie od Punch kosztów poniesionych przez stronę skarżącą w ramach postępowania w sprawie unieważnienia i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: wzór zarejestrowany dla „zegarków”

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Punch

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do zaskarżonego wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 4, 5 i 6 rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na błędne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że zakwestionowany wzór nie posiada indywidualnego charakteru i nie jest nowy; naruszenie art. 61 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na dokonanie przez Izbę Odwoławczą nieprawidłowej oceny argumentów i dowodów przedstawionych w toku postępowania, błędnej interpretacji swobody projektanta i oparcie swojej decyzji na niepoprawnej ocenie, a tym samym nadużycie swojej władzy.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2010 r. — IRO przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-69/10)

(2010/C 100/90)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Industrie Riunite Odolesi SpA (IRO) (Via Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Giardina, P. Tomassi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji;
- tytułem zarzutu uzupełniającego uchylenie grzywny wymierzonej mocą spornej decyzji lub zmniejszenie jej wymiaru;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione w niniejszej sprawie są podobne do powołanych w sprawie T-55/10 SP przeciwko Komisji.

W uzasadnianiu skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie przepisów prawa i nadużycie władzy w zakresie w jakim Komisja wydała decyzję w przedmiocie zastosowania wobec skarżącej sankcji za rzekomy udział w kartelu, polegającym na ustalaniu cen, bez uprzedniego zbadania wszystkich dowodów z powodu braku w aktach sprawy załącznika zawierającego cenniki;
- naruszenie przepisów proceduralnych przewidzianych w rozporządzeniu WE nr 1/2003⁽¹⁾, w zakresie w jakim Komisja wydała sporną decyzję po stwierdzeniu przez Sąd Pierwszej Instancji nieważności decyzji z dnia 17 grudnia 2002 r. nr C(2002) 5087 wersja ostateczna nie podejmując żadnych działań proceduralnych, takich jak doręczenie stronom pisma przedstawiającego zarzuty, wysłuchanie stron, wezwania władz krajowych. W konsekwencji postępowanie wszczęte przez Komisję było fragmentaryczne, niespójne i naruszające przepisy oraz prawo ukaranych przedsiębiorstw do obrony.
- brak pouczenia i uzasadnienia, jako że Komisja nie oceniła prawidłowo informacji, które ujawniło dochodzenie, dotyczących rozmiaru dotkniętego rynku i skutków rzekomego kartelu..

Tytułem zarzutu uzupełniającego skarżąca wnosi o uchylenie lub zmniejszenie wymiaru grzywny nałożonej mocą decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 2003, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2010 r. — Feralpi przeciwko Komisji

(Sprawa T-70/10)

(2010/C 100/91)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Feralpi Holding SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Roberti, i I. Perego)